

Т. Г. Влайковъ

Малинарка

Това лѣто и Цвѣтанка е рекла да ходи за малини. Че тя вече не е малка. Сега ще влѣзе въ III класъ. А пъкъ въ кѣщи е голѣма оскѣдица. Баща ѝ е отишелъ нейде по работа. Ала кой знае защо, отъ сума време не се обажда и не праща нищо. Па и суша голѣма настѣпи. Житото бѣ рѣдко. А пъкъ царицата и картофитѣ съвсемъ изгорѣха. И майка ѝ се чуди и мае, какъ ли ще изхрани дребната си челядь. Та трѣбва и тя, като най-годна, да припомогне нѣщо майци си при тая тежка неволя. Па и книги нали ще трѣбва да си купува? Решила е затова, като му дойде времето, да трѣгне и тя за малини.

Майка ѝ изпърво я не пушаше. Малинитѣ сж много далечъ и мѣчно се бератъ. Некадърна е тя още за такава тежка работа. Ала Цвѣтанка силно настоя. Ще може, ще може и тя да иде. Вижъ Донка Цѣклина, нейна другарка е, пъкъ още лани ходи нѣколко пѣти, а за това лѣто се готви редовно вече да ходи. Най-после майка ѝ се съгласи да я пустне. Ще иде съ Вана лелина си и съ нейни още другарки. Пригответи ѝ две кошнички. И Цвѣтанка съ нетѣрпение зачака уреченото време.

И ето го дойде това време. Настѣпи месецъ августъ. Чу се, че нѣкои по-чевръсти вече ходили. Имало ги много малинитѣ, ала още били зелени, та малко набрали. Повечето малинарки все още се въздържатъ. Чакатъ да узрѣятъ по-добре. Най-сетне другаркитѣ, съ